

have stræbt hen til at blive Skolelærere og lagt sig ind paa et Friseminarium. Skulde denne Strømning blive understøttet af en Strømning fra en anden Side, ved hvilken en stor Deel af Landbefolkningen, Kjøernen saa at sige af denne, nemlig Huusmændene, og maaskee ogsaa de mindre velstaaende Skolelærere skulde med Hensyn til deres Sønners Afgang til at blive uddannede til Skolelærere blive ubeløst, troer jeg, at Saadant for den hele Skolelærerstand vilde have en høist sørgelig Betydning. — Der var imidlertid Noget i den ærede Ministers Ytringer, som jeg ikke ganske kunde forstaae. Han meente, at Forbringerne bleve strengere; der laa i den ærede Ministers Ytringer en Anthynding af, at han ønskede dette, hvilket fandt Anklang hos det ærede 6te Medlem for Ide Kredts (M. Andersen), og jeg skal ikke nægte, at det fandt ogsaa Anklang hos mig, og jeg skal sige, hvorfor. Saaledes som Sagen staaer, og som det er blevet udviklet af det ærede Medlem, jeg nu nævner, er det med Hensyn til en Seminarists Ansættelse som Lærer af en aldeles forsvindende Betydning, om han bliver dimitteret med Charakteren „Meget duelig“ eller med „Duelig“, eller, kunde jeg fristes til at sige, med „Ei uduelig“, idet det for det Meste er andre Hensyn, der blive tagne. Hvad der saa godt som alene har nogen Betydning, er dette, om Vedkommende har „bestaaet“ eller „ikke bestaaet“. Og sætter man dette i Forbindelse med, at Antallet af dem, der melde sig til Examen, er betydeligt større end Antallet af dem, der i Aarets Løb kunne faae Ansættelse, saa føres man uvilkaarligt hen til den Tanke, at Forbringerne i det Hele maae gjøres strengere. Men dertil vil den ærede Minister have ganske anderledes virksomme Midler, end der findes i Indspøvelsen af en Examenscommission. Jeg troer, som det ogsaa er blevet udtalt fra en anden Side, at, hvad enten vi tage en Examenscommission, eller vi lade det blive ved det Bestaaende, saa

vil, saalænge Forbringerne ikke udtrykkeligt gjøres strengere, Indflydelsen af enten at „have bestaaet“ eller „ikke at have bestaaet“ og den ringe Indflydelse af de enkelte Afstygninger af de forskjellige Charakterer blive den samme. Jeg skal ikke opholde Thinget videre, men ønsker dog at henvende den Bøn til Ministeren, at han ikke blot vil tage disse enkelte Punkter under Overveielse, men at han overhovedet vil see ad andre Veie — jeg har allerede antydnet een i Betænkningen, og der er her fremkommet andre — at gjøre Forbringerne strengere; hvis jeg ikke feiler, er Skolelærerstanden i dette Nieblik i Rørelse og Bevægelse for at faae Examen overhovedet forandret. Jeg skal bede den ærede Minister om tage dette under Overveielse til en anden Gang, om det end ikke kan skee til næste Samling, der jo ikke er saa meget fjern.

Fischer: Jeg troer, at man under Forhandlingerne har lagt en altfor stor Vægt paa Ligheden, idet det er forudsat fra flere ærede Medlemmers Side, at det, der her væsentligt var Spørgsmaal om, var den Forbring, at Alle skulle stilles lige ved Examen. Jeg skal nu ganske vist indrømme den Betydning, som det har, at Alle, der underkaste sig en Examen, som skal give de samme Rettigheder, ogsaa blive stilledes paa samme Maade; men jeg vil ved Siden deraf gjøre gjældende, at, naar der er Spørgsmaal om at henlægge Examen fra Seminarierne til en Commission, der da ogsaa er mange andre Spørgsmaal, som maae komme i Betragtning og have en væsentlig Indflydelse, end netop alene dette, om Alle blive stilledes lige. Der er saaledes, for at jeg blot skal nævne et Exempel, den Indvirkning, som en Examenscommission kan have paa vedkommende Seminariums baade Lærere og Disciple. Da jeg imidlertid antager, at der ikke er nogen Fare for, at der vil blive nægtet denne Sag Overgang til 3die Behandling, og da denne min Betragtning er en mere almindelig, som derfor maa høre hjemme ved Slutningsbehandlingen af